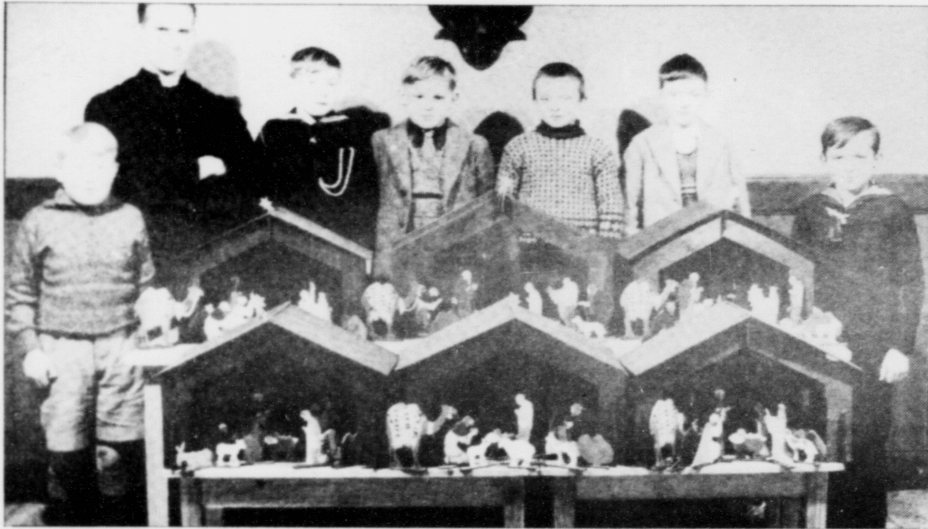

Á myndini siggjast havnarbreingir saman við prestinum Boekenooen sýna fram træsmiðarbeiði. Frá vinstri eru teir: Erik Lützen, Boekenooen prestur, Hannis Nielsen (hjá Válagáku), Torben Lynge (hjá yvirlækninum) Alvr av Kák, Viggo Plank og Erik Ludviksen (hjá bankastjóranum)

Fyrsti nunnuskúlin var hjá Klett

Tað var hálendski kardinalurin, Vilhelm van Rossum, ið vann katólikkunum fótafesti aftur í Føroyum. Hann sendi prestar og nunnur til Føroya, og úrslitið var Sankta Frans skúli, sum Franciscanarsysturarnar hava rikið øll árin, til Havnar kommuna tók yvir skúlan.

EIRIKUR LINDENSKOV

Tað var í 1857, at katólski presturin Bauer, sum var attaður úr Bayern, kom til Føroya í eini roynd at vinna katólsku lærni fótafesti í Føroyum. Fólk vóru ivasom og bangin fyri hesum nýggja tiltaki, og tað gekst soleiðis illa hjá Bauer at fáa menn at hjálpa sær at byggja kirkjuna.

Han keypti kortini húsin »Christines Minde« úti í Rættará og bygdi kirkju upp í húsin.

Katolíkkar vóru heldur ikki nógvir tey tólv árin, sum Bauer, saman við fleiri hjálparprestum virkaði í Føroyum.

Tá ið Bauer fór avstað aftur í 1869 vóru bert fáir katolíkkar eftir, teir flestu á Hvítanesi. Trúðaravirksemið varð niðurlagt í 1872, tá hin seinasti presturin fór av landinum.

Katólksir prestar vitjaðu tó regluliga aftur í Føroyum. Tann seinasta vitjanin var í 1894, men tá var bert ein katólikkur enn á lívi, ein eldri kona, sum doyði stutt eftir.

Hálendski kardinalurin vitjar í Føroyum

Í 1920'unum hevði hálendski kardinalurin, Vilhelm van Rossum, fingið umsjónina við teirri ka-

Hetta eru allarhelst fyrstu næmingar í nunnuskúlanum. Teir eru avmyndaðir í 1931 ell 1932. Skúlin helt fyrstu árin til hjá Klett í Bringsnargøtu, áðrenn nýggjur skúli varð byggdur í 1933

tólsku kirkjuni í Norðurlondum.

Á ferð til Íslands síðst í tjugunum, har hann innsetti nýggja katólska biskupin og vígdi nýggju katólsku dómkirkjuna í Reykjavík, vitjaði van Rossum eisini í Føroyum. Undir hesi vitjani vaknaði hugur hansara til at fara undir aftur katólskt kirkjuarbeiði í Føroyum.

Teir báðir nýklaktu prestar, hálendingurin E. G. Boekenooen og Thomas King, komu til Føroya í tænastu, og eisini heitti

kardinalurin á Franciscanarsysturarnar um at fara til Føroya.

Tann 24. apríl 1931 kl. 9 á kvöldi komu so tvær franciscanarsystur til havnar við Dr. Alexandrinu.

Önnur teirra, systir Angaria, var dansk, og segðist hon at duga sera væl mál, bæð týskt, franskt og enskt. Hin nunnan var fronsk. Seinni sama ár komu fimm nunnur afturat til Føroya, so at tær í 1931 munnu hava verið sjei í tali. Í 1932-33 er talið økt til 11. At franciscanarsysturarnar umhugs-

adu at fara í holt við skúlaarbeiði, siggja vit av, at tær longu framanundan høvdu sett seg í samband við skúlafólk í Føroyum og spurt seg fyri um skúlaviðurskiptini.

Skúli hjá Klett

Sama árið, sum tær fyrstu systurarnar vóru komnar, byrjaðu tær skúla niðri í Bringsnargøtu í húsunum hjá Klett. Umframt helst tvær skúlastovur, var ein partur av húsunum nýttur til

kapel. Tað fyrsta árið í Bringsnargøtu lá næmingatalið um 25, og eftir øllum at døma vóru eisini nokur børn undir skúlaaldur.

Eftir summarfrítíðina 1932 stovna systurarnar barnagarð fyri umleið 20 børnum.

Skúlaviðurskiptini í Havn hava ikki verið av teimum bestu um hetta mundið. Umframt kommunuskúlan, sum longu tá var ov litil, vóru fleiri privatir skúlar. Amalia Joensen, dóttir H. C. Müller, sýslumann, hevði privatskúla í »Christines Minde«. Ein annar stórir privatskúli var tann hjá Onnu Sofiu Mohr. Hon hevði nógv næmingar í tveimum flokkum, og sagt verður, at hon var før fyri at hugva børn út til Realskúlan.

Sóu eina samfelagsuppgávu

Hóast fólk hava nógv gott at bera hesum skúlum, so munnu viðurskiptini ikki hava verið tey bestu, sæð við nútíðareggum. - Og her hava nunnurnar sæð eina samfelagsuppgávu, sum tær kundu taka á seg.

Í 1932 keypa Franciscanarsysturarnar saman við bispadómnum í Keypmannahavn økið niðan fyri Viðarlundina, og árið eftir fara tær undir at byggja eftir tekning, sum Tórgarð hevði gjørt: Kirkju, kleystur, skúla og barnagarð. Talan var um stóra bygging, sum helst hevur verið fíggað við lán-um.

Skúlin var vígdur 8. desember 1933, og vóru eini 60 fólk komin saman.

Katólski presturin Boekenooen vígdi skúlan, og av merkismonnum, sum vóru hjástaddir, kunnu nevast: Ringberg, amtmaður, M. A. Jacobsen, borgarstjóri, Símun av Skarði, háskúlastjóri, Zachariassen, amtslæknir og eisini umboð fyri blóðini.

Systurarnar nógv virkemi

Nýggi skúlin varð tikin í brúk um arskiftið 1933/34, og man næmingatalið - bæði í barnagarði og skúla - hava ligið um 70-80.

Sambært protokollina var nú ein 2. flokkur við 8 næmingum, 3. flokkur við 12, 4. flokkur við 10 og ein 5. flokkur við 12 næmingum.

Systurarnar vóru ógvuliga virknar frá fyrsta degi, tær komu higar. Tær høvdu seymiskeið, undirvístu í fremmandamálum, skipaðu fyri samskumum fyri teimum eldru, og tað sigst eisini, at tær hava tikið børn í pleygu. Eisini skipaðu tær fyri húsarhaldsskeiðum fyri ungum gentum.

Upplivdu nógv við Boekenooen

Prestin Boekenooen, munnu flestu havnarfólk hava hoyrt um. Alvr av Kák, fyrrverandi kommunulæknir í Havn, sum gekk í nunnuskúla sigur, at Boekenooen gjørdi stórt arbeiði fyri dreingirnar.

Tey ellivu árin eg var í Føroyum, áðrenn eg fór niður lærði eg sera nógv um Føroyar. Vit vóru runt alt landið við Boekenooen. Túrar í fjøllunum norði í Eysturoyr, í Vágum, á Sandoyinni og á Streymoyinni. Eg minnst, at tá aðrir studentar komu niður eftir kríggið hevði eg sæð nógv meira av Føroyum tey ellivu árin eg hevði verið har, enn hinir høvdu sæð.

Alvr er ein av dreingjunum á myndini omanfyri. Boekenooen skipaði fyri træsmiðarbeiði í húsinum hjá katólikkunum í Tvørgøtu (har sum handverksmeistarafelagið heldur til í dag). Á myndini sýna teir fram, og sigur Alvr, at hann enn eigur krubbuna, hann gjørdi tá.

